

Василь Черепушак
старший слідчий
кандидат юридичних наук

Лев Гула
Навчально-науковий інститут права та психології
Національного університету “Львівська політехніка”,
доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри кримінального права і процесу
lev_lviv@ukr. net

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ

© Черепушак В., Гула Л., 2018

Розкрито поняття та зміст планування розслідування вбивств. Проаналізовано наукові розробки проблеми планування злочинів проти життя і здоров'я особи. Визначено окремі ознаки вбивств, які необхідно враховувати під час складання плану їх розслідування. Окреслено основні обов'язкові елементи планування розслідування вбивств. Визначено планування окремих слідчих (розшукові) дій залежно від способу вчинення злочину.

Ключові слова: досудове розслідування; вбивства; методика розслідування; планування розслідування; слідчі (розшукові) дії; чинники впливу.

Василий Черепушак, Лев Гула

ОСОБЕННОСТИ ПЛАНИРОВАНИЯ ДОСУДЕБНОГО РАССЛЕДОВАНИЯ УБИЙСТВ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ И ПРАКТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

В статье раскрыто понятие и содержание планирования расследования убийств. Проанализированы научные разработки проблемы планирования преступлений против жизни и здоровья личности. Определены отдельные признаки убийств которые необходимо учитывать при складывании плана их расследования. Очерчены основные обязательные элементы планирования расследования убийств. Определено планирование отдельных следственных (розыскных) действий в зависимости от способа совершения преступления.

Ключевые слова: досудебное расследование; убийства; методика расследования; планирования расследования; следственные (розыскные) действия; факторы влияния.

Vasyl Cherepuschak
Institute of Jurisprudence and Psychology
Lviv Polytechnic National University
Department of Criminal Law and Procedure

Lev Hula
Institute of Jurisprudence and Psychology
Lviv Polytechnic National University
Department of Criminal Law and Procedure
Sc. D., Prof.

FEATURES OF PLANNING OF PRE-TRIAL INVESTIGATION OF MURDERS: THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS

A concept and maintenance of planning of investigation of murders are exposed in the article. Scientific developments of problem of planning of crimes are analysed against life and health of person. The separate signs of murders are certain that must be taken into account at the stowage of plan of their investigation. The basic mandatory members of planning of investigation of murders are outlined. Planning of separate investigators) is certain search) actions depending on the method of commission of crime.

Key words: pretrial investigation; murders; methodology of investigation; planning of investigation; inquisitional (to the search) actions; factors of influence.

Постановка проблеми. Завдання підвищення ефективності розслідування вбивств вимагає подальшого вдосконалення криміналістичних методик досудового слідства. У побудові методик розслідування вбивств велике практичне значення має правильність висунення слідчих версій та визначення послідовності слідчих (розшукових) дій. Вивчення слідчої практики показує, що планування розслідування зазначених злочинів далеко від досконалості. Це можна пояснити не тільки складністю розв'язуваної задачі, але й відсутністю сучасної розвинутої теорії криміналістичного планування в методиці розслідування вбивств. Це підтверджують статистичні дані. Так у 2017 р. вчинено 5145 умисних вбивств, вручено повідомлень про підозру 1381 особі, що становить 35 % від розслідуваних [1].

Метою дослідження є розкрити поняття та зміст планування розслідування вбивств та визначити окремі елементи планування окремих слідчих (розшукових) дій залежно від способу вчинення злочину.

Стан дослідження. Планування, як окрема та важлива частина діяльності слідчого щодо розслідування злочинів, завжди виступало невід'ємним елементом його наукової організації праці та постійно привертало увагу і практиків, і теоретиків. Серед найвідоміших криміналістів, які займались фундаментальними питаннями розробки підходів до розуміння, завдань, мети планування та версій у вітчизняній криміналістиці радянського періоду, такі: Т. М. Арзуманян, Р. С. Белкін, В. П. Бахін, А. М. Васільєв, С. А. Голунский, В. Є. Корноухов, І. М. Лузгін, П. І. Тарасов-Родіонов, Б. М. Шавер та ін.

Так Арзуманян виклав принципи планування, до яких зарахував динамічність, гнучкість і реальність. Він визначив версію, як засноване на фактах припущення слідчого, дослідження якого може забезпечити розкриття злочину та викриття злочинця [2, 254].

П. І. Тарасов-Родіонов довів, що версії є елементом планування розслідування, класифікував їх за суттю злочинної події та характером злочину; за способом і обставинами вчинення злочину; за особами, які вчинили злочини; за характером провини та за мотивами вчинення злочину [3, 420].

І. М. Лузгін визначив поняття та основні принципи планування розслідування. Теоретично розробив проблеми планування розслідування за порушеними кримінальними справами за матеріалами підрозділів дізнання [4, 38].

Р. С. Белкін визначив послідовність роботи слідчого та складання плану так:

а) оцінка зібраного матеріалу з обов'язковим з'ясуванням і обліком соціально-політичної обстановки, в якій скоївся злочин;

б) визначення можливих версій розслідування;

в) позначка питань, які треба з'ясувати, щоб перевірити кожен з цих версій;

г) позначка слідчих дій, які треба провести, щоб з'ясувати ці питання;

д) визначення термінів здійснення цих слідчих дій [5, 480].

А. В. Іщенко, Ю. М. Черноус та інші сучасні вчені визначають планування, як складний розумовий процес, сутність якого полягає у визначенні напрямів та завдань розслідування, способів та засобів їх досягнення за раціональних витрат часу, сил і засобів для вирішення завдань із його допомогою [6, с. 318].

В. Ю. Шепітько підкреслює, що планування розслідування визначається важливістю завдань, які можуть бути вирішені за його допомогою. До них належать:

1) визначення правильних шляхів розслідування злочину;

2) забезпечення об'єктивності, повноти та всебічності розслідування;

3) своєчасне застосування техніко-криміналістичних і тактичних прийомів з урахуванням особливостей кожної справи;

4) забезпечення найбільш ефективного поєднання сил оперативних підрозділів і слідчих дій у розслідуванні;

5) сприяння економії сил і засобів слідчого апарату, швидкість розслідування [7, с. 154].

Викладення основних положень. Організованість і плановість розслідування вбивств є передумовою виконання завдання досудового розслідування, дотримання його строків, якісного проведення окремих процесуальних дій та застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Загалом кримінально-процесуальна діяльність має регламентовану внутрішню структуру, упорядкованість, узгодженість, тобто взаємодію всіх складових, що іменується кримінально-процесуальною формою, а криміналістика виконує функцію методичного забезпечення розслідування.

Проблеми планування розслідування вбивств розроблялися вченими О. О. Алексеевим, Р. С. Белкіним, В. Г. Гончаренком, А. В. Іщенком, М. А. Погорецьким, Д. Б. Сергеевою, В. Ю. Шепітько та ін.

Убивство є злочином проти життя людини. Найважливішим завданням слідчих органів є швидке розкриття таких злочинів, установлення причин та умов, що сприяють їх учиненню. Складність розслідування вбивств зумовлена, як правило, відсутністю свідків, великою кількістю версій розслідування, характером речових доказів, інсценуванням у деяких випадках обставин події злочину. Ефективному розслідуванню злочинів сприяє з'ясування даних, що складають криміналістичну характеристику вбивств, тобто сукупність криміналістично значущих елементів, до яких належать: 1) спосіб учинення вбивства; 2) спосіб його приховування; 3) місце, час та обстановка; 4) типові сліди; 5) особа злочинця; 6) особа потерпілого [8, с. 188].

В основі складання плану розслідування вбивства лежить спосіб його вчинення, що надає можливість визначення його неочевидності або очевидності.

У ході розслідування слідчий разом із фактом насильницького позбавлення людини життя встановлює особу потерпілого, місце, час, спосіб спричинення смерті і її основну причину. Необхідно встановити, хто безпосередньо вчинив вбивство і хто був співучасником, винність обвинуваченого в протиправному позбавленні людини життя, а також форму провини. Якщо вбивство здійснене умисно, потрібно встановити мотиви вчинення злочину.

Джерелом висунення слідчих версій та планування розслідування є огляд місця вчинення вбивства, що є невідкладною слідчою (розшуковою) дією, яка може проводитися ще до внесення відомостей про злочин до ЄРДР. Під час огляду необхідно: виявити та вилучити сліди й предмети, що можуть бути джерелами доказової інформації у кримінальному провадженні; у повному обсязі, точно відобразити в протоколі огляду й додатках до нього всю обстановку місця події; побудувати версії, за якими буде спрямоване слідство.

Відповідно до ст. 237 КПК України встановлено, що з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин учинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять огляд місцевості, приміщення, речей та документів, а відповідно до ст. 238 КПК України, здійснюється огляд трупа.

Мета огляду місця події у справах про вбивства потребує детальної диференціації. Так, до обставин, що мають значення для розслідування злочину, а отже, визначають цілі огляду місця події, можна віднести такі:

- а) безпосереднє вивчення слідчим трупа в сукупності і комплексі з обстановкою місця події;
- б) виявлення слідів, що вказують на застосування насильства, фіксація цих слідів у протоколі;
- в) виявлення об'єктів і слідів, які змогли б встановити особу жертви;
- г) виявлення об'єктів і слідів, які б допомогли у встановленні особи і пошуку злочинця;
- д) виявлення і вилучення мікрооб'єктів;
- е) з'ясування обставин скоєння злочину;
- ж) отримання розшукової і доказової інформації [9, с. 78].

Особливу увагу під час огляду варто приділити виявленню і описанню ушкоджень на трупі і одязі, а також встановленню інших слідів злочинця або його дій. При цьому треба звертати увагу на кількість, локалізацію, взаємне розташування ушкоджень, їх форму і розміри, а також характер країв і кутів ушкоджень. Фіксуються наявність, розмір і форма слідів у вигляді плям, патьоків, помарок на одязі або шкірі трупа. Стиснуті в кулак долоні рук треба розтискати і ретельно оглядати. Наявні іноді в них предмети (дрібні речі, частки ґрунту, камені, волосся, обривки одягу та ін.) обов'язково вилучаються для дослідження. Огляду піддаються і природні отвори тіла трупа. Встановлення, фіксація і правильна оцінка трупних явищ (трупного задубіння, трупних плям, висихання, гнильних явищ та ін.) дозволяють робити висновки про час настання смерті, а також про зміни, що мали місце в позі трупа, і про час перебування його в певних умовах. У багатьох випадках доцільно буває вилучити бруд зі взуття, а також з-під нігтів трупа шляхом його вишкрябування або зрізування нігтів.

Огляд місця події під час розслідування убивств передбачає залучення різних спеціалістів (фахівців): судово-медичного експерта, судового біолога, експерта-криміналіста, ґрунтознавця тощо.

На основі зібраних даних на місці події план розслідування у кримінальному провадженні повинен бути ретельно продуманий. Передбачені планом слідчі (розшукові) дії повинні відображати тактичний задум слідчого, внутрішню логіку слідства. Це означає, що планом мають бути передбачені найбільш раціональне поєднання і послідовність слідчих (розшукових) дій зі встановлення і перевірки доказів. Звичайно, відразу і на увесь період слідства запланувати таку систему дій неможливо, оскільки не можна заздалегідь передбачити, які відомості будуть отримані під час проведення слідчих (розшукових) дій. Така система дій досягається в процесі планування слідства на окремих етапах розслідування і у міру отримання інформації про подію, що розслідується. Залежно від цього розрізняють планування на початковому етапі розслідування та подальше планування.

Під час огляду місця події щодо розглядуваної категорії злочинів важливим є виявлення та фіксація доказової інформації: слідів злочину (у тому числі й слідів біологічного походження: крові, сперми, слини тощо), різного роду речей (наприклад, одягу або його частин), окремих предметів (наприклад, які злочинець загубив або залишив на місці злочину). Особлива увага має бути приділена одорологічним слідам та мікрооб'єктам (особливо коли мова йде про нещодавно вчинений злочин).

Особливого значення в процесі збирання, перевірки та оцінки доказів в у розслідуванні вбивств набуває судова експертиза як одна із форм використання спеціальних знань у судочинстві. Під час розслідування убивств доволі часто звертаються до експертизи біологічних об'єктів (біологічних слідів людського походження) з використанням методів дослідження ДНК – судово-геномної експертизи (геномна судово-медична експертиза). Судово-геномна експертиза – новий вид судово-біологічного дослідження, пов'язаний із ідентифікацією (ототожненням) людини на підставі спеціальних знань у галузі судової медицини та криміналістики, молекулярної біології та генетики людини. Тому деколи судово-геномну експертизу називають молекулярно-генетичною. Об'єктами дослідження судово-геномної експертизи є: плями біологічних речовин (крові, сперми, слини, поту, виділень з носа та ін.); частини (фрагменти) тіла (шкіри) людини; кісткові тканини; біологічні сліди залишені на одязі, недопалках тощо.

Прикладом може бути таке: 6 червня 2014 року вранці у селі Чайковичі Самбірського району на Львівщині знайшли труп закатованої десятикласниці Оксани, яка була зв'язана бюстгалтером. Як було встановлено, дівчина 5 червня о 15 годині дня узяла вила і пішла в поле за село, щоб перегортати сіно, яке сохне. До 21-ї години не повернулася. Батьки чекали, гадали, що вона зайшла до подруг. Коли стемніло, кинулися шукати і зранку знайшли її вбитою. При огляді тіла було встановлено, що дівчина померла насильницькою смертю, її задушили. Неподалік було знайдено недопалок сигарети [10, с. 78].

Слідчим були сплановані слідчі (розшукові) дії: допит односельчан; перевірка за криміналістичними та оперативно-розшуковими обліками осіб які раніше відбували покарання за зґвалтування; застосування розшукового собаки; проведення судово-геномної експертизи недопалка; взяття біологічних зразків у підозрюваних на проведення тестів ДНК.

В результаті проведення зазначених слідчих (розшукових) дій та проведення тестового аналізу ДНК був виявлений М., підозрюваний у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 15 та ч. 4 ст. 152 (замах на зґвалтування неповнолітньої) та п. 10 ч. 2 ст. 115 КК України (умисне вбивство, поєднане зі зґвалтуванням).

Однією із новацій щодо розслідування вбивств є планування з використання тактичних операцій, прийомів й технічних засобів, що сприяють пізнанню обставин події злочину та пов'язаних із ним конкретних супутніх явищ у вигляді негативних обставин, характерних для розслідування. Функціональне призначення криміналістичних засобів у досудовому розслідуванні полягає у забезпеченні найбільш повного пізнання події злочину через сприяння формуванню сприятливої слідчої ситуації для виявлення, фіксації, вилучення і дослідження доказів, пізнання супутніх вчиненню і розслідуванню конкретного злочину фактів, відображення яких у матеріалах кримінального провадження дає можливість розкрити їхній вплив на формування доказів, ступінь суспільної небезпечності осіб, які вчинили злочин, а також зібрати дані для прийняття рішення про притягнення до відповідальності осіб за наявності передбачених законодавством підстав.

Так, наприклад, тактичні прийоми і рекомендації покликані забезпечити якнайповніше і ефективно застосування в процесі розслідування кримінальних проваджень прийомів і засобів криміналістичної техніки.

Ширше розуміння тактико-криміналістичного забезпечення досудового розслідування надано у роботі Е. К. Горячева та І. В. Тішутині, які визначають його як систему, що містить наукові розробки тактичних прийомів і рекомендацій, правових, організаційних і кадрових проблем, запровадження таких розробок у практику з метою формування умов постійної готовності правоохоронних органів щодо їх використання в процесі розкриття та розслідування злочинів [11, с. 28].

У той же час Р. С. Белкін, тактичний прийом розглядав як “...найбільш раціональний і ефективний спосіб дії, або найбільш доцільну в цих умовах лінію поведінки слідчого”. Як “лінію поведінки слідчого” трактують тактичний прийом і деякі інші криміналісти [12, с. 9].

Прикладом використання криміналістичної техніки у розслідуванні вбивств може слугувати такий приклад. Так, о 23 год 7 грудня 2017 р. у відділення поліції Борислава надійшов дзвінок від орендодавця магазину “Комп'ютерний Всесвіт” про те, що магазин не здано під охорону.

Приїхавши на місце, правоохоронці виявили, що головний вхід в магазин було заблоковано. Працівники поліції потрапили всередину через запасний вхід. У підсобному приміщенні вони виявили тіло продавця-чоловіка з колото-різаними ножовими ранами без ознак життя, а в іншому приміщенні – тіло продавця-жінки з аналогічними тілесними ушкодженнями. Постраждалими виявились 27-річний мешканець Дрогобича та 20-річна мешканка Борислава. В торговому залі була розбита одна вітрина. З неї, як потім було з'ясовано, зникло 23 телефони (не найдорожчих та без коробок). З каси зникло 25000 грн – денна виручка магазину [13, с. 78].

Слідчим були сплановані слідчі (розшукові) дії: допит інших продавців; перевірка за криміналістичними та оперативно-розшуковими обліками осіб які раніше відбували покарання за розбійні напади; зняття інформації з електронних інформаційних систем; обшуки тощо.

У результаті проведених слідчих (розшукових) дій було встановлено телефонні переговори за викраденими мобільними телефонами. В подальшому були проведенні обшуки у помешканнях власників викрадених мобільників і встановлено осіб, які вчинили злочин, передбачений п. 1, п. 6 ч. 2 ст. 115 КК України “Умисне вбивство двох осіб з корисливих мотивів” та ч. 4 ст. 187 КК України “Розбій”.

У зазначених прикладах, порядок планування виду та послідовності проведення слідчих (розшукових) дій залежав від вихідної інформації отриманої слідчим в процесі дослідження подій злочину та встановлення намірів злочинців щодо досягнення злочинної мети, у першому випадку це є гвалтування, у другому – заволодіння чужим майном.

Висновки. Організація планування розслідування вбивств залежить від наявної слідчої ситуації та кількості виявлених слідів злочину під час огляду місця події. Вибір окремих слідчих (розшукових) дій у розслідуванні вбивств залежить від конкретних протиправних дій особи, способу вчинення та приховання злочину, а також з урахуванням психологічних особливостей злочинця-вбивці залежно від мотиву його вчинення.

У той же час планування розслідування вбивств ґрунтується на характерних сучасних тенденції злочинності, узагальненій практиці боротьби з нею і на основі діючого законодавства та застосуванні тактичних прийомів і методів, розроблених криміналістичною наукою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Єдиний звіт кримінальних правопорушень за січень–грудень 2016 р. – Київ: ГПУ, 2017. – 45 с.
2. Арзуманян Т. М. Настольная книга следователя / под общ. ред. Генерального Прокурора СССР Сафонова Г. Н. – Москва: Государственное издательство юридической литературы, 1949. – 880 с.
3. Тарасов-Родионов П. И. Криміналістика. Ч. 2. – М.: Государственное издательство юридической литературы, 1952. – 880 с.
4. Криміналістика. Криміналістическая тактика / под ред. проф. Р. С. Белкина и доц. Г. Г. Зуйкова. – Москва: ВШ МВД СССР, 1970. – Т. 2. – 478 с.
5. Белкин Р. С. Криміналістическое учение о фиксации доказательственной информации. Курс криміналістики : учеб. пособ. для вузов. 3-е изд., доп. – Москва: Юнити-Дана, 2001. – 837 с.
6. Криміналістика : підруч. / В. В. Пясковський, Ю. М. Черноус, А. В. Іщенко, О. О. Алексеев та ін. – Київ: “Центр учбової літератури”, 2015. – 544 с.
7. Криміналістика : підруч. / кол. авт. : В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. А. Журавель, та ін. / за ред. проф. В. Ю. Шепітько. – 4-те вид. перероб і допов. – Харків: Право, 2010. – 464 с.
8. Настільна книга слідчого. М. І. Панов, В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова та ін. – Київ: Ін Юре, 2011. – 736 с.
9. Барыгина А. А., Майоров В. И. Организация расследования серийных сексуальных убийств : науч.-практ. пос. – Москва: Юрлитинформ, 2011. – 280 с.
10. У Львівській області вбили школярку: напівголу дівчину знайшли біля церкви. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukr.segodnya.ua/regions/-526768.html>.
11. Горячев Э. К., Тишутина И. В. Тактико-криміналістическое обеспечение расследования преступлений. – Москва: Юрлитинформ, 2006. – 128 с.
12. Белкин Р. С. Курс криміналістики : в 3 т. Частные криміналістические теории. – Москва: Юристъ, 1997. – 360 с.
13. Зловмисники, які по-звірячому вбили двох продавців у Бориславі, винесли із магазину 23 телефони і 25 тисяч. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.google.com.ua/search?q=>

REFERENCES

1. *Iedynyi zvit kryminalnykh pravoporushen za sichen–hruden 2016 r.* [The only report of criminal offenses for January–December 2016]. – Kyiv. HPU, 2017. – 45 p.
2. Arzumanian T. M. *Nastolnaia knyha sledovatel'ia* [Table book of investigator]. Pod. obshch. red. Heneralnoho Prokurora SSSR Safonova H. N. – Moscow. Hosudarstvennoe izdatel'stvo yurydycheskoi literatury Publ, 1949. – 880 p.
3. Tarasov-Rodionov P. I. *Kryminalistyka. Ch. 2.* [Criminalistics]. – Moscow. Hosudarstvennoe izdatel'stvo yurydycheskoi literatury Publ, 1952. – 880 p.
4. *Kryminalistyka. Kryminalisticheskaya taktika* [Criminalistics. Criminalistics tactics]. pod red. professora R. S. Belkyna i dotsenta H. H. Zuikova. – Moscow: VSh MVD SSSR Publ, 1970. – Vol. 2. – 478 p.
5. Belkyn R. S. *Kryminalistycheskoe uchenye o fiksatsii dokazatel'stvennoi informatsii. Kurs kryminalistiki : ucheb. posob. dla vuzov.* [Forensic science on the fixation of evidence. Course of criminalistics]. 3-e yzd., dop. – Moscow: Yunyty-Dana Publ, 2001. – 837 p.
6. *Kryminalistyka.* [Criminalistics]. Pidruchnyk V. V. Piaskovskyyi, Iu. M. Chernous, A. V. Ishchenko, O. O. Alieksieev ta in. – Kyiv : “Tsentri uchbovoi literatury” Publ, 2015. – 544 p.
7. *Kryminalistyka.* [Criminalistics]. Pidruchnyk. Kol. avt. : V. Iu. Shepitko, V. O. Konovalova, V. A. Zhuravel, ta in. Za red. prof. V. Iu. Shepitko. – 4-te vyd. pererob i dopov. – Kyiv. Pravo Publ, 2010. – 464 p.
8. *Nastilna knyha slidchoho.* [Table book of investigator]. M. I. Panov, V. Iu. Shepitko, V. O. Konovalova ta in. – Kyiv : In Yure Publ, 2011. – 736 p.
9. Barygina A. A., Maiorov V. I. *Orhanyzatsiia rassledovaniia seryinykh seksualnykh ubyistv : nauch.-prakt. posobyie.* [Organization of investigation of serial sexual murders]. – Moscow: Yurlytynform Publ, 2011. – 280 p.
10. *U Lvivskii oblasti vbyly shkoliarku: napivholu divchynu znaisly bilia tserkvy* [In the Lviv region, a schoolgirl was killed: a half-girly girl was found near the church.] Available at: <https://ukr.segodnya.ua/regions/-526768.html>.
11. Horiachev E. K., Tyshutyna I. V. *Taktyko-kryminalistycheskoe obespechenye rassledovaniia prestuplenyi* [Providing of investigation of crimes]. – Moscow. Yurlytynform Publ, 2006. – 128 p.
12. Belkyn R. S. *Kurs kryminalistyky.* [Course of criminalistics]. v 3 t: Chastnye kryminalistycheskye teoryy. – Moskva: Yuryst, 1997. – 360 p.
13. *Zlovmysnyky, yaki pozviriachomu vbyly dvokh prodavtsiv u Boryslavi, vynesly iz mahazynu 23 telefony i 25 tysiach.* [Attackers who brutally killed two sellers in Boryslav brought 23 phones and 25, 000 out of the store.]. Available at: <https://www.google.com.ua/search?q=>

Дата надходження: 13.02.2018 р.